

Sygn. akt VIII U 1367/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 28 kwietnia 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 1367/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. C. (C.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na treść decyzji odmownej z dnia 27 marca 2012r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury - emerytury górniczej. Podniósł, że aktualnie legitymuje się okresem składkowym w wymiarze 26 lat, 1 miesiąca i 5 dni oraz okresem nieskładkowym w wymiarze 24 dni, w tym posiada 17 lat pracy górniczej i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury - emerytury górniczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 9 marca 2012r. ubezpieczony J. C., urodzony (...), złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy górniczej.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 18 lat, 11 miesięcy i 14 dni, w tym 17 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał decyzję odmowną z dnia 27 marca 2012r.

Ubezpieczony nie udowodnił wymaganego co najmniej 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

W dniu 14 kwietnia 2014r. odwołujący ponownie złożył wniosek o emeryturę, nie dołączając do wniosku żadnych nowych dowodów w sprawie.

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 kwietnia 2014r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na treść decyzji odmownej z dnia 27 marca 2012r.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Zgromadzone dowody Sąd uznał za kompletne, wiarygodne i przez to mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39, poz. 353) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 39 ustawy ubezpieczonemu, urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., spełniającemu warunek określony w art. 27 pkt 2 i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat:

- 1) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo
- 2) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywcę w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki, wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 pkt 1, obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu obniżonego wieku w związku z wykonywaniem pracy górniczej (art. 184 w zw. z art. 39).

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 39 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 18 lat, 11 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast wymaganych 25 lat takiej pracy.

Ubezpieczony, w toku przedmiotowego postępowania, nie przedstawił żadnych dodatkowych dokumentów na okoliczność posiadania okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1 stycznia 1999r. w wymiarze ponad 18 lat, 11 miesięcy i 14 dni tj. uwzględnionym przez organ rentowy.

Odwołujący nie wykazał, iż posiada wymagany 25 – letni ogólny staż pracy do nabycia uprawnień emerytalnych i nie wskazał okresów pracy nie uwzględnionych przez organ rentowy.

Należy wskazać, że fakt, iż ubezpieczony obecnie pozostaje w zatrudnieniu pozostaje bez wpływu na jego uprawnienia do emerytury w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy górniczej, ponieważ wymagany ogólny staż pracy w wymiarze 25 składkowych i nieskładkowych powinien przypadać do dnia 31 grudnia 1998r., czego wymagają przepisy art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dodatkowo należy zauważyć, że wskazana w odwołaniu decyzja z dnia 24 marca 2003r. odmawiająca prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy górniczej została wydana w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2006r. (art. 36 ustawy).

Ustalając, że ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, Sąd stwierdził, że J. C. nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSO Jolanta Łanowy